

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЯ СОЦІАЛЬНОГО ПАРТНЕРСТВА»

Ступінь освіти	магістр
Спеціальність	С2 Політологія
Освітня програма	Політологія
Тривалість викладання	2 семестр, 3,4 чверть
Кількість кредитів	8 кредити ЄКТС (240 годин)
Заняття:	
Чверті	3 4
Лекції (годин на тиждень)	3 3
Семінарські заняття (годин на тиждень)	2 1
Мова викладання	українська

Сторінка курсу в СДО НТУ «ДП»:

<https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=8020>

Кафедра, що
викладає

Історії та політичної теорії

Інформація про викладачів:

Хмельников Артем Олександрович (лекції, семінарські заняття)

Посада: доцент кафедри історії та політичної теорії

Вчене звання: -

Вчений ступінь: кандидат політичних наук

Персональна сторінка:

E-mail: ipt@nmu.one

Кабінет: 1/63

1. Анотація курсу

Дисципліна спрямована на формування, в тому числі, здатності аналізувати особливості реалізації політики соціального партнерства у сферах трудових відносин, освіти, охорони здоров'я, регіонального розвитку та взаємодії влади з бізнесом. Окремий акцент зроблено на значенні соціального партнерства для демократизації, децентралізації та сталого розвитку

українського суспільства. Реалізація мети вимагає трансформації програмних результатів навчання (за відповідною освітньо-професійною програмою) в дисциплінарні та адекватний відбір змісту навчальної дисципліни за цим критерієм.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою вивчення дисципліни є формування системного розуміння соціального партнерства як соціально-політичного феномену, його теоретико-методологічних засад, інституційної структури та ролі у розвитку демократичного врядування. Дисципліна спрямована на аналіз взаємозв'язку соціальної політики та соціального партнерства, механізмів взаємодії держави, громадянського суспільства та інших суспільних акторів. Особлива увага приділяється дослідженню ціннісних засад, управлінських механізмів і трансформаційних процесів у сфері соціального партнерства.

3. Результати навчання:

1. Вміти застосовувати сучасні політологічні теорії та методологічні підходи для аналізу сутності соціального партнерства, соціальної політики та їх ролі у функціонуванні демократичної політичної системи;

2. Вміти аналізувати інституційні, морально-етичні та нормативні засади соціального партнерства, визначати роль принципів гуманізму, соціальної справедливості, відповідальності та людської гідності у формуванні публічної політики;

3. Застосовувати інструментарій політичного аналізу, інституційного та системного підходів для дослідження структури, моделей, механізмів управління та суб'єктної взаємодії у системі соціального партнерства;

4. Вміти оцінювати ефективність політики соціального партнерства у кризових умовах, аналізувати механізми забезпечення соціальної стійкості, соціального захисту та суспільної згуртованості в умовах сучасних політичних трансформацій;

5. Вміти аналізувати правові, інституційні та політичні засади функціонування соціального партнерства у сфері трудових відносин, оцінювати роль нормативно-правових механізмів у регулюванні взаємодії держави, роботодавців і працівників;

6. Вміти досліджувати особливості реалізації політики соціального партнерства у сферах освіти та охорони здоров'я, визначати роль державних і недержавних суб'єктів у забезпеченні якості публічних послуг та розвитку соціальних інституцій;

7. Застосовувати інструментарій політичного аналізу для оцінювання моделей взаємодії органів влади, бізнес-структур, громадянського суспільства та інших суб'єктів у системі міжсекторального соціального партнерства;

8. Вміти оцінювати вплив соціального партнерства на соціально-економічний розвиток регіонів, процеси децентралізації, демократизації управління та формування ефективних моделей публічного врядування.

4. Структура курсу

ЛЕКЦІЇ

Тема 1. Підходи до визначення соціального партнерства, соціальної політики, сутності соціального

1. Теоретико-методологічні підходи до визначення поняття «соціальне партнерство»: еволюція концепцій та сучасні політологічні інтерпретації.
2. Соціальна політика як складова державної політики: сутність, принципи, функції та механізми реалізації в демократичному суспільстві.
3. Соціальне партнерство як політичний інститут: суб'єкти, об'єкти, принципи та моделі взаємодії.
4. Взаємозв'язок соціальної політики та соціального партнерства в умовах демократичного врядування, європейської інтеграції та повоєнного відновлення України.

Тема 2. Морально-етичні основи соціального партнерства: гуманістична спрямованість, відповідальність колективних учасників, право на гідність реципієнта

1. Морально-етичні засади соціального партнерства: гуманізм, справедливість, солідарність, довіра та взаємна відповідальність як фундаментальні принципи публічної політики.
2. Гуманістична спрямованість соціального партнерства у контексті прав людини, демократичного врядування та концепції людиноцентризму.
3. Етична відповідальність колективних суб'єктів соціального партнерства (держави, роботодавців, профспілок, інститутів громадянського суспільства): політичний та інституційний виміри.
4. Право на людську гідність реципієнта соціальної політики як базовий принцип соціального партнерства: міжнародні стандарти та українська практика.

Тема 3. Сутність соціального партнерства як комплексного феномену та особливості моделювання його структурної системи

1. Соціальне партнерство як комплексний соціально-політичний феномен: концептуальні підходи, багатовимірність та інституційна природа.
2. Структурна система соціального партнерства: суб'єкти, об'єкти, рівні, механізми та форми взаємодії в сучасній політичній системі.
3. Методологічні підходи до моделювання системи соціального партнерства: системний, інституційний, мережевий та неоінституціональний підходи.
4. Трансформація моделей соціального партнерства в умовах цифровізації, глобалізації, воєнних викликів та європейської інтеграції України.

Тема 4. Організація управління в системі соціального партнерства та його вплив на політичну систему в цілому (наприклад, демократизація)

1. Організація управління в системі соціального партнерства: принципи, рівні, суб'єкти та механізми координації їхньої взаємодії.
2. Соціальне партнерство як інструмент публічного врядування: інституційні механізми прийняття політичних рішень та забезпечення суспільного консенсусу.
3. Вплив соціального партнерства на розвиток демократичної політичної системи: участь громадян, легітимність влади, політична стабільність і соціальна згуртованість.
4. Сучасні тенденції трансформації управління в системі соціального партнерства в умовах децентралізації, цифровізації, європейської інтеграції та повоєнного відновлення України.

Тема 5. Соціальне партнерство у кризових обставинах та політика щодо соціального захисту

1. Соціальне партнерство в умовах кризових ситуацій: теоретичні засади, функції та механізми адаптації до соціально-політичних, економічних і воєнних викликів.
2. Політика соціального захисту як складова державної антикризової політики: інституційні механізми, принципи та інструменти реалізації.
3. Роль суб'єктів соціального партнерства у забезпеченні соціальної стійкості суспільства: взаємодія держави, роботодавців, профспілок та інститутів громадянського суспільства.
4. Трансформація політики соціального захисту в Україні в умовах воєнного стану, повоєнного відновлення та європейської інтеграції.

Тема 6. Соціальне партнерство в системі трудових відносин: правовий аспект

1. Правова природа соціального партнерства у сфері трудових відносин: поняття, принципи та нормативно-правові засади регулювання.
2. Інституційні суб'єкти соціального партнерства у трудовій сфері: держава, роботодавці, працівники та їх представницькі органи.
3. Колективно-договірне регулювання як правовий механізм соціального партнерства: сутність, функції та значення для узгодження соціально-трудових інтересів.
4. Правові трансформації системи соціального партнерства в Україні в контексті європейських стандартів, міжнародних норм праці та реформування трудового законодавства.

Тема 7. Соціальне партнерство у сфері освіти загалом та його особливості у системі вищої освіти

1. Соціальне партнерство у сфері освіти: сутність, принципи, функції та місце в реалізації державної освітньої політики.

2. Інституційна модель соціального партнерства у системі вищої освіти: взаємодія держави, закладів вищої освіти, роботодавців, органів студентського самоврядування та громадянського суспільства.
3. Соціальне партнерство як механізм забезпечення якості вищої освіти: академічна автономія, участь стейкхолдерів та формування компетентнісної моделі підготовки фахівців.
4. Трансформація соціального партнерства у вищій освіті України в умовах європейської інтеграції, цифровізації та повоєнного відновлення.

Тема 8. Особливості політики соціального партнерства у сфері охорони здоров'я в Україні

1. Соціальне партнерство у сфері охорони здоров'я як складова публічної політики: сутність, принципи та інституційні механізми взаємодії суб'єктів.
2. Основні суб'єкти соціального партнерства у сфері охорони здоров'я: держава, органи місцевого самоврядування, медичні заклади, пацієнтські організації, професійні об'єднання та громадянське суспільство.
3. Роль соціального партнерства у реформуванні системи охорони здоров'я України: децентралізація управління, медична реформа та залучення громадян до процесів прийняття рішень.
4. Трансформація політики соціального партнерства у сфері охорони здоров'я в умовах кризових викликів: пандемії, воєнного стану, гуманітарних проблем та європейської інтеграції України.

Тема 9. Соціальне партнерство органів влади та суб'єктів господарювання (бізнес-структур)

1. Соціальне партнерство влади та бізнесу як форма взаємодії державного і приватного секторів: сутність, принципи та політичне значення.
2. Механізми співпраці органів влади та суб'єктів господарювання: державно-приватне партнерство, соціальна відповідальність бізнесу та участь бізнесу у розвитку громад.
3. Роль бізнес-структур у реалізації соціальної політики та забезпеченні сталого розвитку суспільства: від економічної діяльності до соціальної відповідальності.
4. Політико-правові засади взаємодії влади та бізнесу в Україні: проблеми інституційної довіри, прозорості та формування ефективної моделі партнерства.

Тема 10. Особливості функціонування механізму міжсекторального соціального партнерства

1. Міжсекторальне соціальне партнерство як сучасна модель суспільної взаємодії: сутність, принципи, функції та роль у системі публічного управління.
2. Основні сектори соціального партнерства та механізми їх взаємодії: держава, бізнес, громадянське суспільство, інститути місцевого самоврядування та міжнародні організації.

3. Інституційні та організаційні механізми реалізації міжсекторального соціального партнерства: координація, комунікація, мережеве врядування та спільне прийняття рішень.
4. Вплив міжсекторального соціального партнерства на демократизацію суспільних відносин та ефективність публічної політики в умовах сучасних соціальних трансформацій.

Тема 11. Роль соціального партнерства у підтриманні соціально-економічного розвитку на регіональному рівні

1. Соціальне партнерство як чинник регіонального розвитку: теоретичні підходи та значення для формування ефективної регіональної політики.
2. Роль органів місцевого самоврядування, бізнесу, громадських організацій та територіальних громад у системі регіонального соціального партнерства.
3. Механізми соціального партнерства у забезпеченні соціально-економічної стабільності регіонів: стратегічне планування, публічно-приватна взаємодія та громадська участь.
4. Соціальне партнерство як інструмент децентралізації та демократизації регіонального управління в Україні.

СЕМІНАРСЬКІ ЗАНЯТТЯ

Тема 1. Підходи до визначення соціального партнерства, соціальної політики, сутності соціального

1. Які теоретичні підходи до визначення соціального партнерства є найбільш релевантними для аналізу сучасних політичних процесів в Україні? Обґрунтуйте відповідь.
2. Чим відрізняються поняття «соціальна політика», «соціальний діалог» та «соціальне партнерство»? Проаналізуйте їх співвідношення у сучасній політичній науці.
3. Наскільки ефективною є українська модель соціального партнерства в умовах воєнного стану та євроінтеграційних реформ? Наведіть аргументи та приклади.
4. Які інституційні та політичні чинники визначають ефективність соціального партнерства у сучасних демократичних державах? Порівняйте український і зарубіжний досвід.

Тема 2. Морально-етичні основи соціального партнерства: гуманістична спрямованість, відповідальність колективних учасників, право на гідність реципієнта

1. Яке місце займає принцип людської гідності у формуванні політики соціального партнерства? Проаналізуйте його значення крізь призму сучасних демократичних теорій.
2. Чи може соціальне партнерство бути ефективним без дотримання морально-етичних принципів? Аргументуйте відповідь, спираючись на сучасні політичні практики.

3. У чому полягає політична та соціальна відповідальність держави, роботодавців і громадянського суспільства за реалізацію принципів соціального партнерства в умовах суспільних криз?
4. Як гуманістичні цінності впливають на розроблення та реалізацію соціальної політики в умовах воєнного стану, повоєнного відновлення та європейської інтеграції України? Обґрунтуйте власну позицію.

Тема 3. Сутність соціального партнерства як комплексного феномену та особливості моделювання його структурної системи

1. Чому соціальне партнерство доцільно розглядати як комплексний соціально-політичний феномен, а не лише як механізм регулювання трудових відносин? Обґрунтуйте відповідь із позицій сучасної політичної науки.
2. Які методологічні підходи є найбільш продуктивними для моделювання структурної системи соціального партнерства? Порівняйте їхні переваги та обмеження.
3. Як змінюється структура соціального партнерства під впливом цифрової трансформації, розвитку громадянського суспільства та децентралізації влади?
4. Які інституційні зміни необхідні для вдосконалення моделі соціального партнерства в Україні в контексті європейської інтеграції та повоєнного відновлення? Обґрунтуйте власну позицію.

Тема 4. Організація управління в системі соціального партнерства та його вплив на політичну систему в цілому (наприклад, демократизація)

1. Яким чином ефективне управління в системі соціального партнерства впливає на якість демократичного врядування? Обґрунтуйте відповідь, використовуючи сучасні політологічні концепції.
2. Чи можна розглядати соціальне партнерство як інструмент демократизації політичної системи? Проаналізуйте переваги та можливі обмеження такого підходу.
3. Яку роль відіграють інститути громадянського суспільства у функціонуванні системи соціального партнерства та формуванні державної політики в демократичній державі?
4. Які управлінські та інституційні зміни є необхідними для підвищення ефективності соціального партнерства в Україні в контексті європейської інтеграції, воєнних викликів та повоєнного демократичного розвитку? Обґрунтуйте власну позицію.

Тема 5. Соціальне партнерство у кризових обставинах та політика щодо соціального захисту

1. Яким чином кризові обставини змінюють механізми функціонування соціального партнерства? Проаналізуйте український та міжнародний досвід реагування на сучасні виклики.

2. Наскільки ефективним є соціальне партнерство як інструмент формування та реалізації політики соціального захисту в умовах воєнних, економічних та гуманітарних криз?
3. Які політичні та інституційні механізми сприяють підвищенню соціальної стійкості держави через розвиток соціального партнерства? Обґрунтуйте відповідь.
4. Які напрями модернізації політики соціального захисту в Україні є пріоритетними в контексті повоєнного відновлення, демографічних змін та інтеграції до Європейського Союзу? Обґрунтуйте власну позицію.

Тема 6. Соціальне партнерство в системі трудових відносин: правовий аспект

1. Яке значення має правове забезпечення соціального партнерства для стабільності трудових відносин у демократичній державі? Проаналізуйте через призму теорій правової держави та соціальної держави.
2. Наскільки ефективними є сучасні механізми колективно-договірного регулювання трудових відносин в Україні? Визначте основні проблеми та перспективи розвитку.
3. Як співвідносяться інтереси працівників, роботодавців і держави у правовій моделі соціального партнерства? Чи можливе їх повне узгодження?
4. Які зміни у правовому регулюванні соціального партнерства необхідні для наближення України до європейської моделі соціального діалогу? Обґрунтуйте власну позицію.

Тема 7. Соціальне партнерство у сфері освіти загалом та його особливості у системі вищої освіти

1. Яку роль відіграє соціальне партнерство у формуванні та реалізації державної політики у сфері вищої освіти? Проаналізуйте з позицій сучасної політичної науки.
2. Наскільки ефективною є взаємодія закладів вищої освіти, держави, роботодавців та громадянського суспільства у забезпеченні якості освітнього процесу в Україні?
3. Як соціальне партнерство сприяє розвитку університетської автономії, академічного врядування та демократизації управління закладами вищої освіти? Обґрунтуйте відповідь.
4. Які інституційні зміни необхідні для розвитку соціального партнерства у системі вищої освіти України з урахуванням європейського досвіду, потреб ринку праці та повоєнного відновлення держави? Обґрунтуйте власну позицію.

Тема 8. Особливості політики соціального партнерства у сфері охорони здоров'я в Україні

1. Яке значення має соціальне партнерство для забезпечення ефективності та легітимності державної політики у сфері охорони здоров'я? Проаналізуйте з позицій політичної науки.

2. Чи забезпечує сучасна модель взаємодії держави, медичних закладів і громадянського суспільства достатній рівень участі громадян у формуванні політики охорони здоров'я?
3. Які інституційні бар'єри перешкоджають розвитку соціального партнерства у сфері охорони здоров'я України? Запропонуйте напрями їх подолання.
4. Як соціальне партнерство може сприяти підвищенню стійкості системи охорони здоров'я України в умовах війни та повоєнного відновлення? Обґрунтуйте власну позицію.

Тема 9. Соціальне партнерство органів влади та суб'єктів господарювання (бізнес-структур)

1. Яке місце займає партнерство влади та бізнесу в системі сучасного соціального управління? Проаналізуйте його вплив на соціально-економічний розвиток держави.
2. Чи може бізнес бути повноцінним суб'єктом соціального партнерства, а не лише економічним актором? Аргументуйте відповідь із позицій концепції корпоративної соціальної відповідальності.
3. Які інституційні умови необхідні для ефективної взаємодії органів влади та бізнес-структур в Україні? Визначте основні проблеми та можливі шляхи їх вирішення.
4. Як соціальне партнерство між владою та бізнесом може сприяти повоєнному відновленню України, розвитку територій і зміцненню соціальної згуртованості? Обґрунтуйте власну позицію.

Тема 10. Особливості функціонування механізму міжсекторального соціального партнерства

1. Чому міжсекторальне соціальне партнерство розглядається як важливий механізм сучасного демократичного врядування? Проаналізуйте його значення з позицій політичної науки.
2. Які фактори визначають ефективність взаємодії держави, бізнесу та громадянського суспільства у межах міжсекторального партнерства?
3. Які ризики та суперечності виникають у процесі міжсекторальної взаємодії? Проаналізуйте проблеми балансу інтересів, відповідальності та довіри між учасниками.
4. Які моделі міжсекторального соціального партнерства можуть бути ефективними для вирішення сучасних суспільних проблем України? Обґрунтуйте власну позицію.

Тема 11. Роль соціального партнерства у підтриманні соціально-економічного розвитку на регіональному рівні

1. Яке місце займає соціальне партнерство у формуванні та реалізації регіональної політики? Проаналізуйте його вплив на соціально-економічний розвиток територій.

2. Наскільки ефективною є взаємодія державних інституцій, місцевого самоврядування, бізнесу та громадянського суспільства у розвитку регіонів України?
3. Чи може соціальне партнерство виступати механізмом подолання регіональної нерівності? Проаналізуйте можливості та обмеження цього підходу.
4. Які моделі регіонального соціального партнерства можуть сприяти відновленню та сталому розвитку українських територій після завершення війни? Обґрунтуйте власну позицію.

5. Технічне обладнання та/або програмне забезпечення

Технічні засоби навчання - Microsoft Office 365 Teams, Microsoft Office 365 Outlook, для екстреного зв'язку – Messenger. Дистанційна платформа Moodle

6. Система оцінювання та вимоги

6.1. Навчальні досягнення здобувачів вищої освіти за результатами вивчення курсу оцінюватимуться за шкалою, що наведена нижче:

Рейтингова шкала	Інституційна шкала
90 – 100	відмінно
74-89	добре
60-73	задовільно
0-59	незадовільно

6.2. Здобувач вищої освіти може отримати підсумкову оцінку з навчальної дисципліни на підставі поточного оцінювання знань за умови, якщо набрана кількість балів з поточного оцінювання складатиме не менше 60 балів.

Засоби діагностики та процедури оцінювання

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ			ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ	
навчальне заняття	засоби діагностики	процедури	засоби діагностики	процедури
лекції	контрольні завдання за кожною темою	виконання завдання під час лекцій	комплексна контрольна робота (ККР)	визначення середньозваженого результату поточних контролів; виконання ККР під час заліку за бажанням студента
семінарські	контрольні завдання за кожною темою	виконання завдань під час семінарських занять		
	індивідуальне завдання	виконання завдань під час самостійної роботи		

Під час поточного контролю лекційні заняття оцінюються шляхом визначення якості виконання контрольних конкретизованих завдань.

Семінарські заняття оцінюються якістю виконання контрольного та індивідуального завдання.

Підсумкове оцінювання (якщо здобувач вищої освіти набрав менше 60 балів та/або прагне поліпшити оцінку)	Підсумкове оцінювання проводиться у вигляді залікової роботи, яка включає питання з планів семінарських занять. Білет залікової роботи складається з 2 відкритих питань, які передбачають надання розгорнутих текстових відповідей, правильна відповідь на кожне з яких оцінюється у 50 балів максимум (разом 100 балів максимум).
Контрольні завдання за кожною темою	Полягають у виконанні навчальних завдань до кожної теми, представлених у методичних рекомендаціях до дисципліни. Правильне виконання всіх навчальних завдань протягом одного навчального семестру оцінюється у 100 балів максимум.

6.3. Критерії оцінювання елементів поточного та підсумкового контролю:

Робота здобувача на семінарському занятті та її оцінювання

Робота здобувача на семінарському занятті може бути оцінена на максимально можливий бал за одну розгорнуту доповідь на одному занятті, або за виконання декількох видів робіт (див. нижче) на одному занятті сумарно:

- бали, еквівалентні оцінці “відмінно” (6 балів): доповідь максимально повна, здобувач легко надає відповіді на запитання (викладача та коректні від інших здобувачів), здобувач за правилами наукового аналізу формулює власні аналітичні висновки;

- бали, еквівалентні оцінці “добре” (5 балів): доповідь досить повна, але здобувачу складно відповісти на запитання, здобувач висловлює надто узагальнені, описові висновки;

- бали, еквівалентні оцінці “задовільно” (4 бали): доповідь очевидно неповна, здобувач не відповідає на запитання, здобувач не спроможний сформулювати узагальнені підсумки доповіді.

Якщо доповідь здобувача малоінформативна, замала за обсягом, він слабо орієнтується при відповіді на змістовні запитання викладача, то здобувач повинен бути попереджений про те, що таким чином він не виконує 60 % успішності на семінарському занятті і його доповідь може бути оцінена як доповнення. Здобувач може отримати деяку кількість балів (1-2 бали) за короткі доповнення (тематичні ремарки з місця, запитання актуальному доповідачу та ін.), але при цьому він повинен бути попереджений про те, що сумарна кількість балів за одне семінарське заняття не може перевищувати максимальні бали за одне семінарське заняття в будь-якому випадку.

Виконання здобувачем індивідуального завдання (ІЗ) та його оцінювання

Індивідуальне завдання (ІЗ) складається з одного завдання за навчальний семестр та представляє собою написання аналітичного дослідження за проблематикою обраної теми (перелік тематики ІЗ є для кожної теми окремо на вільний вибір здобувача).

Алгоритм виконання індивідуального завдання складається з наступних елементів: 1) аналіз масиву інформації за проблематикою обраної теми ІЗ; 2) написання основного тексту ІЗ; 3) напрацювання розгорнутих висновків до ІЗ.

ІЗ оцінюється у максимально можливу кількість балів, якщо воно виконане за усіма вимогами (див. нижче) до написання:

- бали, еквівалентні оцінці “відмінно” (25-28 балів): зміст тексту і якість оформлення відповідають вимогам, є посилання на опрацювання значного масиву джерел інформації за проблемою, аналітичні висновки;

- бали, еквівалентні оцінці “добре” (21-24 балів): текст і оформлення в достатній мірі відповідають вимогам, є посилання на опрацювання достатнього масиву джерел інформації за проблемою, висновки описові;

- бали, еквівалентні оцінці “задовільно” (17-20 бал): зміст тексту і якість оформлення недостатньо відповідають вимогам, є посилання на опрацювання мінімального масиву джерел інформації за проблемою, висновки відсутні.

Якщо ІЗ за змістом тексту та якістю оформлення не може бути оцінене навіть у мінімально необхідну кількість балів, тобто здобувач не виконує 60 % успішності за цей вид роботи, то він повинен бути попереджений про те, що не допускається таким чином до складання заліку взагалі.

Рекомендації до написання і оформлення ІЗ

Наявність усіх необхідних структурних елементів ІЗ: титул, зміст, вступ, основна частина (яка обов'язково повинна складатися із мінімум двох розділів), висновки, перелік використаних джерел.

1. Відповідність змісту (плану) та тексту ІЗ назві ІЗ. Зміст (план) ІЗ повинен правильно та достатньо розкривати його сутність та мати назви розділів ІЗ.

2. Вступ ІЗ повинен складати 1-2 стор. максимум та не включати розгорнутих цитат, за винятком коротких епіграфів.

3. Основна частина ІЗ повинна обов'язково мати декілька тематичних розділів та містити посилання на використану літературу по тексту (здобувач попереджається про можливу перевірку на плагіат).

4. Висновки ІЗ повинні складати 1-2 стор. максимум та не включати розгорнутих цитат, за винятком коротких епіграфів.

5. Перелік використаних джерел ІЗ повинен складати не менше 7 джерел (1/2 із вимог до типової курсової роботи), також дуже бажано не працювати з матеріалами сайтів з реферативною інформацією.

6. Вимоги технічного оформлення до ІЗ: шрифт Times New Roman, 14 кегль, 1,5 інтервал, вирівнювання по ширині, поля звичайні: ліве 3 см, праве 1,5 см, інші по 2 см. Загальний обсяг не менше 15 стор. основної частини тексту (без титулу, змісту, вступу, висновків, переліку використаних джерел).

Визнання результатів навчання, отриманих в рамках неформальної та інформальної освіти. Замість виконання індивідуального завдання вищевказаного зразка, здобувач вищої освіти може пройти навчання на курсі **“Соціальне підприємництво як шлях до фінансової сталості організацій громадянського суспільства”** <https://prometheus.org.ua/prometheus-free/social-enterprise-path-to-financial-stability/>. Тематика програми даного курсу кореспондує переважно до Темі 4. “Організація управління в системі соціального партнерства та його вплив на політичну систему в цілому (наприклад, демократизація)” навчальної програми дисципліни “Інституціоналізація соціального партнерства”; також, здобувач може запропонувати свій приклад навчального онлайн-курсу та узгодити його з викладачем. За успішне проходження навчання на онлайн-курсі та отримання відповідного сертифікату здобувачу нараховуються максимальні 28 балів як за максимально успішне виконання індивідуального завдання.

Особливості формування підсумкової оцінки здобувача

Здобувач вищої освіти може отримати **підсумкову оцінку** з навчальної дисципліни **на підставі поточного оцінювання** знань за умови, якщо набрана кількість балів складатиме не менше 60 балів.

Поточна успішність здобувача складається з оцінок за роботу на семінарських заняттях та оцінки за виконання одного ІЗ протягом навчального семестру (детальні критерії оцінювання та розподіл балів див. вище).

Отримані бали за всі види навчальних завдань додаються і є **сумарною поточною оцінкою** за вивчення навчальної дисципліни, яка **мінімально може дорівнювати 60 балів, максимально – 100 балів.**

У випадку якщо здобувач за поточною успішністю отримав менше 60 балів та/або прагне поліпшити оцінку, проводиться підсумкове оцінювання (залікова робота) під час сесії. Підсумкове оцінювання проводиться у вигляді залікової роботи, яка включає питання з планів практичних занять. Білет залікової роботи складається з 2 відкритих питань, які передбачають надання розгорнутих текстових відповідей, правильна відповідь на кожне з яких оцінюється у 50 балів максимум (разом 100 балів максимум). При цьому слід враховувати наступні критерії отримання балів за відповідь на кожне питання (бали за обидві відповіді додаються):

- бали, еквівалентні оцінці “відмінно” (44-50 балів): відповідь максимально повна, здобувач наводить актуальні факти та теоретичні складові (визначення, концепції та ін.), формулює аналітичні висновки;

- бали, еквівалентні оцінці “добре” (37-43 бали): відповідь досить повна, здобувач наводить узагальнену інформацію (переважно, теоретичного характеру), висновки мають описовий характер;

- бали, еквівалентні оцінці “задовільно” (30-36 балів): відповідь очевидно неповна, здобувач не може навести необхідний обсяг інформації (що відповідав би поставленому питанню), підвести підсумки.

Отримані бали за виконання залікової роботи складають підсумкову оцінку за вивчення навчальної дисципліни, яка максимально

може дорівнювати 100 балів. Якщо здобувач не виконує 60 % успішності за цей вид роботи, то він повинен бути попереджений про те, що таким чином він не може отримати підсумкову оцінку за дисципліною.

7. Політика курсу

7.1. Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика щодо академічної доброчесності регламентується положенням «Положення про систему запобігання та виявлення плагіату у Національному технічному університеті "Дніпровська політехніка"». URL: <http://surl.li/alvis>

У разі порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація), робота оцінюється незадовільно та має бути виконана повторно. При цьому викладач залишає за собою право змінити тему завдання.

7.2. Комунікаційна політика

Здобувачі вищої освіти повинні мати активовану університетську пошту і бути зареєстровані на дистанційний курс «Політичні системи».

Обов'язком здобувача вищої освіти є перевірка один раз на тиждень (щонеділі) поштової скриньки на Офіс365.

Протягом тижнів самостійної роботи обов'язком здобувача вищої освіти є робота з дистанційним курсом «Політичні системи».

Усі письмові запитання до викладачів стосовно курсу мають надсилатися на університетську електронну пошту або на форум дистанційного курсу.

7.3. Політика щодо перескладання

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

7.4. Відвідування занять

Для здобувачів вищої освіти денної форми відвідування занять є обов'язковим. Поважними причинами для неявки на заняття є хвороба, участь в університетських заходах, відрядження, які необхідно підтверджувати документами у разі тривалої (два тижні) відсутності. Про відсутність на занятті та причини відсутності здобувач вищої освіти має повідомити викладача або особисто, або через старосту. Якщо здобувач вищої освіти захворів, ми рекомендуємо залишатися вдома і навчатися за допомогою дистанційної платформи.

За об'єктивних причин (наприклад, міжнародна мобільність) навчання може відбуватись дистанційно – он-лайн, за погодженням з викладачем.

7.5. Політика щодо оскарження оцінювання

Якщо здобувач вищої освіти не згоден з оцінюванням його знань він може оскаржити виставлену викладачем оцінку у встановленому порядку.

7.6. Бонуси

Здобувачі вищої освіти можуть додатково отримати до 10 балів за виконання додаткової самостійної роботи за курсом, наприклад виконання індивідуальних завдань за додатковою темою – завдання пропонуються викладачем, підготовка доповіді і участь у студентських наукових конференціях за темою курсу, підготовка методичних матеріалів і презентацій.

7.7. Участь в анкетуванні

Наприкінці вивчення курсу та перед початком сесії здобувача вищої освітимої буде запропоновано анонімно заповнити електронні анкети (Microsoft Forms Office 365), які буде розіслано на ваші університетські поштові скриньки. Заповнення анкет є важливою складовою вашої навчальної активності, що дозволить оцінити дієвість застосованих методів викладання та врахувати ваші пропозиції стосовно покращення змісту навчальної дисципліни «Політичні системи».

8. Рекомендовані джерела інформації

Основна література:

Книги:

1. Повалій Т. Л. Соціальне партнерство та професійні комунікації в роботі менеджера соціокультурної діяльності : навчальний посібник / Т. Л. Повалій, О. П. Бойко. Суми : Сумський державний університет, 2021. 241 с.
2. Кучер, В'ячеслав Анатолійович. Механізми соціального партнерства у сфері соціального захисту військовослужбовців Збройних Сил України : монографія / В. А. Кучер. - Київ : Юрінком Інтер, 2025. 195 с. ISBN 978-966-667-872-3
3. Соціальне партнерство в закладі освіти: особливості реалізації : наук.-метод. зб. / [авт.-упоряд.: Л. І. Келембет, О. О. Фляк, Л. М. Нурматова] ; Департамент освіти і науки Івано-Франків. облдержадмін., Івано-Франків. обл. ін-т післядиплом. пед. освіти. Івано-Франківськ : ОІППО, 2024. 127 с. ISBN 978-617-8320-37-9
4. Корпоративна соціально-екологічна відповідальність та партнерство стейкхолдерів задля сталого розвитку : монографія / [І. О. Макаренко та ін.] ; за заг. ред. І. О. Макаренко ; Сум. держ. ун-т. Суми : Сум. держ. ун-т, 2020. 259 с. ISBN 978-966-657-791-0
5. Тупиця, О. Л. Політика соціального партнерства : навч. посіб. / О. Л. Тупиця, О. Г. Тіт ; Дніпров. нац. ун-т ім. Олеся Гончара. Ніжин : НДУ ім. М. Гоголя, 2019. 400 с. ISBN 978-617-527-217-6

Статті:

1. Опалюк Т. Л. Теоретичні підходи до формування в майбутнього соціального працівника готовності до взаємодії та соціального партнерства / Т. Л. Опалюк. Інноваційна педагогіка. 2020. Вип. 26. С. 191-194. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/innped_2020_26_40
2. Дученко М. М. Теоретичні аспекти соціального партнерства у сфері соціально-трудових відносин / М. М. Дученко, А. В. Жук. Бізнес Інформ. 2023. № 5. С. 19-23. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/binf_2023_5_4

3. Сокол Л. Гідність як психологічна складова моделі соціального партнерства / Л. Сокол. Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 12 : Психологічні науки. 2019. Вип. 8. С. 76-85. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_012_2019_8_10
4. Зіброва О. В. Розвиток соціального партнерства у системі соціального захисту / О. В. Зіброва, І. О. Любушкіна, І. Ю. Тур. Причорноморські економічні студії. 2021. Вип. 64. С. 7-10. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bses_2021_64_3
5. Хамчук Г. П. Удосконалення управління партнерствами як основи соціально-економічної взаємодії структурних складових людських спільнот / Г. П. Хамчук. Публічне управління і адміністрування в Україні. 2023. Вип. 33. С. 101-107. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/puau_2023_33_20
6. Щербакова А. Д. Соціальне партнерство як система публічно-управлінських механізмів / А. Д. Щербакова. Соціально-гуманітарний вісник. 2019. Вип. 29-30. С. 94. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/sochumj_2019_29-30_47
7. Кіктенко О. В. Адаптація механізмів взаємодії бізнес-структур, влади та соціальних ініціатив під час кризи / О. В. Кіктенко. Публічне управління і адміністрування в Україні. 2022. Вип. 31. С. 172-176. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/puau_2022_31_32
8. Бліщук К. М. Соціальне партнерство у сфері соціального захисту / К. М. Бліщук. Публічне адміністрування та національна безпека. 2024. № 2. С. 54-60. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pubans_2024_2_9
9. Рибалко Л. Ван Ч. Розвиток ідей соціального партнерства в умовах забезпечення якості вищої освіти / Л. Ван Ч. Рибалко. Імідж сучасного педагога. 2022. № 1. С. 26-30. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/isp_2022_1_7
10. Курило В. С. Фасилітація як метод формування сприятливого соціально-психологічного клімату та партнерства в закладі вищої освіти / В. С. Курило, О. Л. Караман. Education and pedagogical sciences. 2022. № 2. С. 59-69. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/OsDon_2022_2_7
11. Дученко М. М. Теоретичні аспекти соціального партнерства у сфері соціально-трудових відносин / М. М. Дученко, А. В. Жук. Бізнес Інформ. 2023. № 5. С. 19-23. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/binf_2023_5_4
12. Силенко Н. М. Соціальне партнерство в системі соціально-трудових відносин: міжнародний та вітчизняний досвід / Н. М. Силенко. Молодий вчений. 2020. № 4(1). С. 66-69. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2020_4\(1\)_17](http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2020_4(1)_17)
13. Виноградова Н. В. Удосконалення інституційного середовища державно-приватного партнерства у реалізації пріоритетних проектів соціально-економічного розвитку на регіональному рівні / Н. В. Виноградова. Публічне урядування. 2023. № 1. С. 34-40. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pubm_2023_1_6
14. Осецький В. Л. Державно-приватне партнерство у сфері охорони здоров'я та системі соціального захисту України / В. Л. Осецький. Фінанси України. 2022. № 11. С. 126-128. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Fu_2022_11_11
15. Миколаєць А. П. Механізм міжсекторного соціального партнерства в системі публічного управління / А. П. Миколаєць. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2019. № 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur_2019_1_8
16. Коваленко І. І. Соціальне партнерство бізнесу та публічної влади в контексті реалізації соціальної відповідальності / І. І. Коваленко. Публічне управління і адміністрування в Україні. 2023. Вип. 38. С. 285-292. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/puau_2023_38_53

Додаткові публікації:

1. Баштанник О. В. Функціонування інституту громадських рад у форматі дослідницької стратегії нового інституціоналізму політичної науки. Науковий журнал «Регіональні студії». 2022. № 28. С. 40-46. <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2022.28.7>

2. **Баштанник О. В.** Концепт агоністичної демократії: теоретико-філософські засади та прикладні аспекти участі індивідів у політичних процесах. Вісник Львівського університету. Серія філософсько-політологічні студії. 2025. Випуск 59, с. 235-242. <https://doi.org/10.30970/PPS.2025.59.27>
3. **Баштанник О. В.** Конструювання інституціональних платформ реалізації управління як елементів посилення стійкості політичної системи. Науковий журнал “Політикус”. 2025. № 2. С. 30-35. <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2025-2.4>
4. **Баштанник О. В.** Формування інституціонального простору як фактор структурування управлінських відносин в політичній системі суспільства. “Національні інтереси України”: науково-практичний журнал. 2025. № 7 (12). С. 716-723. [https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-7\(12\)-716-723](https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-7(12)-716-723)
5. **Баштанник О. В.** Реалізація державної влади в системах управління на засадах респонсивності як умова демократичного врядування: інституціональний підхід. Публічне управління та місцеве самоврядування. 2024. № 1. С. 17-24. <https://doi.org/10.32782/2414-4436/2024-1-3>
6. **Bashtannyk O.,** Akimova L., Petrukha N., Zayats D., Hudenko B., Akimov O. Innovative human capital management practices in the security and defense sector: challenges for public management. Testing, Psychometrics, Methodology in Applied Psychology. Vol. 32, No. S1, 2025. pp. 556-567. ISSN: 1972-6325 (Scopus) <https://doi.org/10.5281/zenodo.16914238> <https://tpmap.org/submission/index.php/tpm/article/view/220/104>
7. **Bashtannyk, O.,** Bobrovska, O., Yefimenko, L., Fimyar, S., Brazhko, O., & Oliinyk, N. (2024). Public management of economic development under the conditions of martial law and the post-war period as a factor of economic security and sustainable development of Ukraine. Edelweiss Applied Science and Technology, 8(6), 1411–1420. (Scopus) <https://doi.org/10.55214/25768484.v8i6.2257>
8. Mykhalchenko, H., Cherniaieva, O., **Bashtannyk, O.,** Shumliaieva, I., & Pitel, N. (2025). Public Administration in the Context of Global Challenges. Management (Montevideo), 3, 209. pp. 1-15. e-ISSN: 3046-4048 (Scopus) <https://doi.org/10.62486/agma2025209>
9. Voronina, Y., **Bashtannyk, O.,** Komarnytska, H., Saevich, R., & Paterukha, N. (2023). Change Management and Implementation of Changes in the Field of Public Administration. Economic Affairs (New Delhi), 68(04), 2207-2220 (Scopus). <https://doi.org/10.46852/0424-2513.4.2023.29>
10. Zayats, D., Serohina, N., **Bashtannyk, O.,** Akimova, L., Akimov, O., & Mazalov, A. (2024). Economic Aspects of Public Administration and Local Government in the Context of Ensuring National Security. Economic Affairs (New Delhi), 69(02), 979-988 (Scopus). <https://doi.org/10.46852/0424-2513.3.2024.23>

Інформаційні ресурси

1. Дистанційний курс (Moodle). URL: <https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=8020>
2. Електронний каталог Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського. URL: <http://nbuv.gov.ua/>
3. Онлайн-курс “Соціальне підприємництво як шлях до фінансової сталості організацій громадянського суспільства” на платформі навчальних онлайн-курсів Prometheus URL: <https://prometheus.org.ua/prometheus-free/social-enterprise-path-to-financial-stability/>